

Hoogen besep doer (rebel) en
(rebel) tegen alle beschikkingen van het vonnis
19 april 2010

Hoogen besep doer om tegen (rebel) op 19 april 2010 ...
1° blad en

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE
dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
haar openbare en buitengewone terechtzitting van 2 april
2010 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not. nr. de 66.97.637/04/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1.	Bediende		
2.	Aannemer		
3.		oprichting 30/07/1992	
4.		oprichting 05/06/2001	

Verdacht van :

Te :

de eerste de tweede, de derde en de vierde :

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- i. bij inbreuk op de artikel 99 § 1-1°, strafbaar gesteld door artikelen 146 al. 1-1° en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval,

* Hoogen buicep cloore

(3e bekl.) en

gen sijn vorms op 19/04/2010.

(4e bekl.) tegen en de bekl.

3

* Hoogen buicep cloore om tegen
bekl.) en

(4e bekl.) op 2° blad
19/04/2010

vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

In casu:

A.

1. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 december 2003 tot en met 31 december 2003 (stuk 17):

het bouwen van een loods voor de opslag van bouw materiaal van 12 op 12 meter en met een hoogte van 5,20 meter;

2. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 december 2003 tot en met 31 december 2003 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding (2 juli 2008)

het instandhouden van de onder A1 omschreven wederrechtelijke werken

gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald agrarisch gebied met bijzondere waarde, namelijk in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (stuk 81)

B.

1. op niet nader te bepalen data, in de periode 1 december 2003 tot en met 31 december 2003 (stuk 17):

het aanleggen van een verharding in betonklinkers voor de opslag van bouw materiaal en -afval;

2. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 december 2003 tot en met 31 december 2003 (uitvoeren

wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding (2 juli 2008):

het instandhouden van de onder B1 omschreven wederrechtelijke werken;

gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald agrarisch gebied met bijzondere waarde, namelijk in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (stuk 81)

II. bij inbreuk op artikel 99 § 1 5° a), strafbaar gesteld door artikelen 146 al. 1-1° en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval

A. op niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 2003 tot 1 december 2003 (stuk 17)

door het terrein gewoonlijk te gebruiken voor de opslag van bouw materiaal en -afval;

B. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 2003 tot 1 december 2003 (uitvoeren wederrechtelijke handelingen) tot en met datum der dagvaarding (2 juli 2008)

het instandhouden van de onder IIA omschreven wederrechtelijke handelingen

gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald agrarisch gebied met bijzondere waarde, namelijk in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (stuk 81)

Met de omstandigheid voor de eerste de tweede, de derde en de vierde dat de tenlasteleggingen I en II, gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere

personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: appartementsgebouw 26 a 39 ca
wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te op wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van schenking verleden op 31/05/1996, geregistreerd op 12/06/1996.

III. vanaf minstens 19 september 2005 (stuk 59) tot 6 juni 2006 (stuk 75):

bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4 § 2, 9 § 7, 39 § 1 2. en 46 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (milieuvergunningdecreet) de bepalingen van dit decreet en de artikelen 1, 2, 3, 4, 58, 63, 64, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I) spijs het verbod, een inrichting die behoort of na de geplande verandering blijft behoren tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd of te hebben veranderd, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan

namelijk het stallen in een al dan niet overdekte ruimte van 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens, dat dient te worden gecatalogeerd onder rubriek 15.1. 1° van bijlage 1 van VLAREM I;

IV. bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 20, 22 en 39 § 1 2., 40 en 46 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningdecreet), en de artikelen 1, 43, 71 en 80 en bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I), verzuimd te hebben de in de milieuvergunningopgelegde bijzondere voorwaarden, de voor de inrichting geldende algemene of per categorie van inrichtingen door de Vlaamse Regering bij toepassing van artikel 20 van het voormeld milieuvergunningdecreet vastgestelde milieuvoorwaarden alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid na te leven, namelijk

A. vanaf 1 januari 2004 (stuk 17) tot en met datum der dagvaarding (2 juli 2008)

bij inbreuk op artikel 4.1.1.1. van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II), als exploitant een in de derde klasse ingedeelde inrichting te hebben geëxploiteerd de inplantingsplaats niet verenigbaar zijnde met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in het goedgekeurde gewestplan of een ruimtelijk uitvoeringsplan of in een ander plan van aanleg, meer bepaald gedeeltelijk gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied het opslaan van bouw materiaal en –afval in strijd met artikelen 11 en 16 4.6.1. van het Koninklijk besluit van 28 december 1972;

B. vanaf minstens 6 oktober 2006 (stuk 78) tot en met datum der dagvaarding (2 juli 2008)

bij inbreuk op artikel 5.17.3.1. § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II), als exploitant de houders niet in of boven een inkuiping geplaatst te hebben teneinde brandverspreiding, bodem- en/of grondwaterverontreiniging te voorkomen.

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen I, II, III en IV de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding (2 juli 2008).

WAARBIJ ZICH HEEFT GEVOEGD ALS BURGERLIJKE PARTIJ:

wonende te

tegen :

* * *

Procedure

De rechtbank nam kennis van:

- a) de aanhangig makende dagvaarding die rechtsgeldig werd betekend, tevens houdende dagstelling voor de rechtszitting van 17 oktober 2008;
- b) de overschrijving van de dagvaarding in de registers van de hypotheekbewaarder d.d. 13 augustus 2008;
- c) het tussenvonnis van 03 november 2008 waarbij mr. _____ en mr. _____ advocaten te _____ werden aangesteld als lasthebbers ad hoc; de zaak werd in voortzetting gesteld naar de zitting van 09 februari 2009 en 27 februari 2009;
- d) de beschikking van 15 mei 2009 waarbij de rechtbank de zaak herneemt in haar geheel en in haar huidige samenstelling;
- e) het zittingsblad van 15 mei 2009, datum waarop de zaak werd

- behandeld, in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 12 juni 2009;
- f) de beschikking waarbij, het beraad niet beëindigd zijnde, de zaak voor uitspraak op 26 juni 2009 werd gesteld;
  - g) het verzoekschrift tot heropening van de debatten van 25 juni 2009;
  - h) het vonnis van 26 juni 2009 waarbij de heropening der debatten werd bevolen; de zaak werd in voortzetting gesteld naar de zitting van 13 november 2009;
  - i) de zittingsbladen van 13 november 2009 en 08 januari 2010, datum waarop de zaak in beraad genomen werd;
  - j) de processen-verbaal en de overige stukken der rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde:

- de **burgerlijke partij** in haar middelen en vordering, vertegenwoordigd door mr. advocaat te
- het **openbaar ministerie in de persoon van** (op de terechtzittingen van 15 mei 2009 en 08 januari 2010), in haar voordracht van de zaak en in haar eis;
- de **eerste beklagde** in haar middelen van verdediging voorgedragen door haarzelf (zitting van 15 mei 2009) en bijgestaan door mr. (zitting 15 mei 2009), en mr. (zitting 08 januari 2010) optredende loco mr. advocaat te
- de **tweede beklagde** in zijn middelen van verdediging bijgestaan door mr. (zitting 15 mei 2009), en mr. (zitting 08 januari 2010) optredende loco mr. advocaat te
- de **derde beklagde** in haar middelen en verdediging voorgedragen door mr. (zitting 15 mei 2009) en door mr. optredende loco mr.

(zitting 8 januari 2010), advocaat te in zijn
hoedanigheid van lasthebber ad hoc;

- de vierde beklagde in haar middelen en verdediging voorgedragen door mr. (zitting 15 mei 2009), en door mr. (zitting 8 januari 2010) optredende loco mr. advocaat te in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc.

2. Kwalificaties

2.1.

De feitelijke gedragingen die aan de tenlasteleggingen I.A.1 en I.B.1 ten grondslag liggen maken nog steeds misdrijven uit. Meer in het bijzonder maken zij inbreuken uit op artikel 4.2.1.1° a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna VCRO). Voormelde inbreuken zijn thans strafbaar gesteld krachtens de artikelen 6.1.1.1° en 6.1.3 VCRO.

De feitelijke gedraging die aan de tenlastelegging II.A ten grondslag ligt maakt ook nog steeds een misdrijf uit. Meer in het bijzonder maakt zij een inbreuk uit op artikel 4.2.1.5° a) VCRO. Voormelde inbreuken zijn intussen strafbaar gesteld krachtens de artikelen 6.1.1.1° en 6.1.3 VCRO.

2.2.

Artikel 6.1.1, derde lid VCRO stipuleert dat de strafsanctie voor het instandhouden van de inbreuken zoals omschreven onder de tenlasteleggingen I.A.1 en I.B.1 en II.A niet geldt voor zover de werken gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbare gebieden. Artikel 6.1.2 interpreteert artikel 6.1.1, derde lid VCRO als volgt: *"Deze bepaling heft de strafbaarstelling van de voormelde instandhoudingsmisdrijven op."*

De feitelijke gedragingen die het voorwerp uitmaken van de tenlasteleggingen I.A.2, I.B.2 en II.B en die zich situeren in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, wat sinds 1 september

2009 krachtens artikel 1.1.2.10° VCRO geen ruimtelijk kwetsbaar gebied meer uitmaakt, zijn niet meer strafbaar.

De opheffing van de strafbaarstelling van de instandhouding betekent dat beklaagden wegens voormelde tenlasteleggingen I.A.2 en I.B.2 en II.B dienen ontslagen te worden van rechtsvervolging.

De verdediging werd op de terechtzitting van 08 januari 2010 in de gelegenheid gesteld hieromtrent tegenspraak te voeren.

2.3.

De voorziene kwalificaties III en IV, zoals vervat in de dagvaarding, dienen te worden vervolledigd, nu sedert 01 mei 2009 het Decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 05 april 1995, houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" in werking is getreden.

Art. 16.1.2. DABM voert een onderscheid in tussen milieu-inbreuken en milieumisdrijven.

Een milieu-inbreuk kan niet langer strafrechtelijk worden bestraft, maar kan wel met een administratieve boete worden beteugeld.

De in de voormelde tenlasteleggingen vermelde bepalingen zijn niet opgenomen in de Bijlage VII het Besl. Vl. Reg. van 12 december 2008 dat de lijst vastlegt van VLAREM II verplichtingen waarvan het niet voldoen beschouwd wordt als een milieu-inbreuk.

Bij artikel 34 van het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" werd artikel 39 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning gewijzigd. Het nieuwe artikel 39 bepaalt: *"Met betrekking tot dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten gebeuren het onderzoek, de vaststelling en de sanctionering van de milieu-inbreuken en milieumisdrijven volgens de regels bepaald in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen*

inzake milieubeleid.”

Deze bepaling is in werking getreden op 1 mei 2009.

De voormelde ten laste gelegde feiten zijn thans strafbaar krachtens artikel 16.6.1 §1, lid 1 van het decreet van 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, dat stelt *“Elke opzettelijke, of door een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de door deze titel gehandhaafde regelgeving is strafbaar met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met een geldboete van 100 euro tot 250.000 euro of met een van die straffen.”*

De rechtbank stelt aldus vast dat de ten laste gelegde feiten vervat in de voormelde tenlasteleggingen III en IV sedert mei 2009 nog strafbaar zijn krachtens artikel 16.6.1 §1, lid 1 van het decreet van 05 april 1995.

De verdediging werd op de terechtzitting van 08 januari 2010 in de gelegenheid gesteld zich hieromtrent te verdedigen.

De kwalificatie dient dan ook als volgt te worden aangevuld: *“thans strafbaar gesteld krachtens art. 16.6.1 §1, lid 1 DABM”*.

3. Gegrondheid van de strafvordering

3.1.

In een proces-verbaal van vaststelling van 19 augustus 2004 stelde de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar vast dat op het perceel gelegen te kadastraal gekend onde
en gelegen in woongebied met landelijk
 karakter en in landschappelijk waardevol agrarisch gebied de volgende wederrechtelijke werken en handelingen werden uitgevoerd (stukken 2-3 straf dossier):

- o zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning werd een loods gebouwd met een oppervlakte van circa 12x12 meter en een hoogte van 5,2 meter, dienend als bergplaats voor bouwmaterialen; een aanvraag; een aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning werd d.d. 08 maart 2004 geweigerd door het college van burgemeester en schepenen van

- o op het terrein werd een verharding aangelegd in betonklinkers;
- o op het terrein werd op een wanordelijke wijze allerhande bouwmaterialen, aannemersmaterieel, schroot en bouwafval opgeslagen.

In voormeld proces-verbaal werd gesteld dat de werken en handelingen werden uitgevoerd door en/of in opdracht van

3.2.

Op 09 december 2004 verklaarde (stukken 17-18 strafdossier):

"(...) Ik ben alleen eigenaar van het perceel gelegen Ik heb geen bindingen met de immobiëlesector. De werken zijn gestart rond einde 2003 en duurden ongeveer 1 maand. De werken zijn gestart einde 2003 daar we een dossier indienden op 24 juni 2003 en er reeds zo een lange tijd tussen was, dat wij dachten dat wij een vergunning zouden krijgen. De opslag van de bouwmaterialen dateerde van voor de bouw van de loods, de werken zijn begonnen om machines onderdak te geven. De bouw van de loods en verharding werden tegelijkertijd uitgevoerd, de werken werden uitgevoerd einde 2003 omdat dan de werklast het minst is. Ik zal de nodige informatie inwinnen ten einde te zien welke verdere stappen we kunnen ondernemen tot regularisatie. De werken werden door onszelf uitgevoerd met als architect). Wij voerden de werken uit ter goeder trouw."

Uit het strafdossier blijkt dat op 20 december 2002 een overeenkomst afsloot met (stukken 22-25 strafdossier).

3.3.

Op 06 september 2004 formuleerde het college van burgemeester en schepenen van een vordering tot herstel in de oorspronkelijke staat, hetgeen impliceerde "dat de loods dient gesloopt te worden en dat de bouwplaats in haar vorige staat als

tuinstrook bij de voorliggende woongebouwen wordt hersteld. Dit impliceert tevens dat de verhardingen, de opgeslagen en gestapelde bouwmaterialen, aannemersmaterieel, schroot en afval uit het landschappelijk waardevol agrarisch gebied worden verwijderd en dat het maaiveld in zijn oorspronkelijke toestand wordt hersteld als grasland.” (stukken 27-31, strafdossier).

Tevens werd gevorderd dat een dwangsom zou worden opgelegd van 200,00 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

De herstellvordering en dwangsom werden uitdrukkelijk gemotiveerd.

3.4.

Bij schrijven van 22 december 2004 sloot de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur zich aan bij de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van (stuk 41 strafdossier).

3.5.

Op 17 maart 2005 legde de burgerlijke partij bij de politie klacht neer tegen haar burens, wonende in de en dit om volgende redenen (stukken 52-53 strafdossier):

- het drukke verkeer van vrachtwagens met en zonder oplegger zou de toegang tot haar eigendom volledig vernielen;
- de openbare weg, bestaande uit een niet verharde weg, zou door dit zwaar verkeer volledig zijn omgewoeld en zou bij regen worden herschapen in een modderpoel, zodat de doorgang per fiets of zelfs te voet niet meer mogelijk zou zijn zonder aangepast schoeisel;
- zou dagelijks geblokkeerd zijn door her en der willekeurig geparkeerde voertuigen en vrachtwagens; het personeel zou voertuigen parkeren op het gazon van de overburen en deels tot in haar haag, met beschadiging van de haag tot gevolg;

3.10.

Uit verder onderzoek is gebleken dat op het adres
 de firma wordt geëxploiteerd. is
 de zaakvoerder van voormelde firma die wegenwerken uitvoert.

De firma is een bouwfirma die in
 onderaanneming voor werkt. De exploitatie van de gebeurt
 ook in Het aldaar opgeslagen materiaal behoort toe
 aan de firma Voor uitvoering van de werkzaamheden van
 wordt het opgeslagen materiaal van de firma
 gebruikt (stuk 88 strafdossier).

verklaarde inderdaad de zaakvoerder van de firma
 te zijn. Hij verklaarde verder (stuk 92 van het strafdossier): "(...) Als
 milieucoördinator hebben wij die voor ons de
 milieuzaken behartigd. De beslissingen inzake milieu worden genomen
 door mij in overleg met mijn echtgenote. De loods zelf werd opgericht in
 opdracht van mijn echtgenote die zaakvoerder is van de firma
 (...)”

Op 23 januari 2008 verduidelijkte dat de loods
 gebruikt wordt door zowel de firma als de
 Hij benadrukte dat in de loods bouw materiaal wordt
 opgeslagen afkomstig van en ook, zij het in mindere mate, van
 voormelde

Hij stelde verder dat instaat voor de afbraak en aanleg van
 bestratingen en de de kleine metselwerken
 uitvoert. De gestalde voertuigen zouden enkel voertuigen van
 betreffen (stuk 96 strafdossier).

3.11.

Het bewijs van de ten laste gelegde feiten voorwerp van de
 tenlasteleggingen I.A.1, I.B.1, II.A, III, IV.A en IV.B, alsook de onder I en
 II voorziene verzwarende omstandigheid, sedert 01 september 2009
 vervat in artikel 6.1.1 al. 2 VCRO, blijkt afdoende uit de elementen van
 het strafdossier Deze tenlasteleggingen komen dan ook genoegzaam

bewezen voor, met dien verstande dat in de tenlasteleggingen IV.A en IV.B de vermelding "*tot en met de datum der dagvaarding*" dient gelezen als: "tot 02 juli 2008".

In weerwil van hetgeen de verdediging van derde beklaagde in besluiten voorhoudt, kan er geen twijfel over bestaan dat voornoemde beklaagde op basis van de inhoudelijke vermeldingen in het dagvaardingsexploot voldoende kennis had nopens datgene dat haar ten laste wordt gelegd in de tenlastelegging IV.B. Van "obscuri libelli" kan derhalve geen sprake zijn. Deze tenlastelegging omschrijft op beknopte, doch afdoende wijze hetgeen ten laste wordt gelegd en verwijst concreet naar een stuk in het strafdossier.

Beklaagde heeft bovendien in de loop van huidige procedure genoegzaam de mogelijkheid gehad en benut om aangaande de inhoud van het dagvaardingsexploot besluiten te wisselen. Zowel uit de besluiten, als uit het pleidooi ter terechtzitting blijkt zeer duidelijk dat derde beklaagde, net als de overige beklaagden, wist waarop zij zich diende te verdedigen en dit ook effectief deed. Er kan dan ook geen sprake zijn van enige schending van de rechten van de verdediging.

3.12.

Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd. Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan erkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Cumulatie in de vervolging en veroordeling van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon is evenwel mogelijk indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd.

3.13.

3.13.1.

statutaire zaakvoerder

werd op 30 juli 1992 opgericht met als
De zetel van deze vennootschap

was aanvankelijk te gevestigd.

Op 19 mei 1995 werd een statutenwijziging doorgevoerd waarbij ontslag nam als statutaire zaakvoerder en werd benoemd als nieuwe statutaire zaakvoerder

Met ingang van 05 januari 1997 werd de maatschappelijke zetel van voormelde overgeplaatst naar

Ingevolge een beslissing van de algemene vergadering van 05 november 2001 werd opnieuw tot zaakvoerder benoemd en dit met ingang van 01 oktober 2001.

3.13.2.

afgekort genaamd, werd opgericht op 05 juni 2001. De maatschappelijke zetel van deze firma werd gevestigd te Als oprichters verschenen welke ook bestuurder is, en

3.13.3.

Het staat derhalve vast dat zowel de firma met als zaakvoerder als de firma met als zaakvoerder zijnde de echtgenoot van hun maatschappelijke zetel ten tijde van de bewezen verklaarde feiten was gevestigd op het adres te

Uit de voorliggende strafinformatie blijkt bovendien zeer duidelijk dat beide firma's heel nauw verbonden zijn met elkaar, zowel qua doel, als qua dagdagelijkse organisatie en werking. Op papier betreffen het twee afzonderlijke juridische entiteiten, maar in realiteit wordt door het echtpaar op het perceel gelegen te *samen* een bouwbedrijf gerund. De intense verwezenheid van voormelde vennootschappen blijkt ook uit het feit dat gedurende zekere tijd zaakvoerder was van de Rond de tijd dat de werd opgericht werd echter opnieuw zaakvoerder van de Uit de concrete elementen van het strafdossier blijkt verder duidelijk dat eigendommen en materiaal door beide vennootschappen onderling werden/worden gebruikt.

Uit de verklaringen van welke
woonachtig zijn op hetzelfde adres als het adres van de
maatschappelijke zetel, blijkt bovendien dat zij samen de
beleidsmatige beslissingen nemen en de zaak leiden (zie supra, punt
3.8. en 3.9.).

De eerste en tweede beklagde traden respectievelijk op als
zaakvoerder van de derde en vierde beklagde en hadden de
beslissings- en handelingsbevoegdheid om aan die inbreuken een
einde te stellen, wat zij op het moment van de feiten nalieten. Het ten
laste gelegde dient dan ook aan eerste en tweede beklagde te
worden toegerekend en is hen verwijtbaar.

Uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt bovendien dat de
eerste en tweede beklagde, de natuurlijke personen door wiens
toedoen respectievelijk de derde en de vierde beklagde handelden,
bewust en buiten elke dwang, dit is wetens en willens, in strijd met de
bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en het
Milieuvergunningdecreet hebben gehandeld. De bewezen verklaarde
tenlasteleggingen hebben een intrinsiek verband met de
verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van
de rechtspersonen en zijn voor hun rekening gepleegd.

De eerste en tweede beklagde zijn dan ook samen met derde en
vierde beklagde strafrechtelijk verantwoordelijk voor de bewezen
verklaarde tenlasteleggingen I.A.1, I.B.1, II.A, III, IV.A en IV.B.

4. De straftoemeting

4.1.

De inbreuken op het Milieuvergunningdecreet werden krachtens
artikel 39 ervan bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 1
jaar en/of een geldboete van 100,00 EUR tot 100.000,00 EUR.

Op 1 mei 2009 is het Milieuhandhavingsdecreet van 21 december 2007
(MHD) (B.S. 29.02.2008) in werking getreden.

Zoals hiervoor reeds gesteld werd door dit decreet het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) aangevuld met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen".

Artikel 34 van dit decreet wijzigde art. 39 § 1 van het Milieuvergunningdecreet van 28 juni 1985 (MVD) als volgt : *"Met betrekking tot dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten gebeuren het onderzoek, de vaststellingen en de sanctionering van de milieu-inbreuken en milieumisdrijven volgens de regels bepaald in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid"*.

Krachtens artikel 16.6.1.§1, lid 1 DABM (tenlasteleggingen III en IV) wordt nu elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de door deze titel gehandhaafde regelgeving, gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met een geldboete van 100,00 euro tot 250.000,00 euro of met één van die straffen.

Artikel 2 van het Strafwetboek bepaalt dat indien de straf ten tijde van het vonnis bepaald verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, de minst zware straf wordt toegepast.

In de nieuwe wet werd, wat betreft voormelde tenlasteleggingen, de gevangenisstraf (van 1 jaar naar 2 jaar) duidelijk verhoogd. In strafmaat is de oude regelgeving dus duidelijk milder. Derhalve dienen de oude strafbepalingen in hun geheel te worden toegepast.

4.2.

De voor elk van de beklaagden bewezen geachte feiten, voorwerp van de vermelde tenlasteleggingen, zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat telkens voor al deze feiten bij toepassing van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

4.3.

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten en de begeleidende

omstandigheden en de persoonlijkheid van de eerste en tweede beklaagde, zoals die onder meer blijkt uit het strafrechtelijke verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie, voor zover die de rechtbank aan de hand van het strafdossier bekend zijn. Voor de derde en vierde beklaagde dient gelet te worden op het strafregister en de aard en de omvang van de bedrijfsactiviteit.

4.4.

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening, alsook de regelgeving inzake de milieuvergunning respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagden hun individuele belang niet boven het algemene belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mag laten prevaleren. Bij economische activiteiten, die uiteraard gericht zijn op geldgewin, dient de geldende regelgeving zorgzaam te worden nageleefd. De beklaagden mogen hun eigen financieel belang niet boven de belangen van het milieu plaatsen.

4.5.

De eerste beklaagde is   jaar. Zij beschikt over een blanco strafrechtelijk verleden.

De tweede beklaagde is   jaar en beschikt over een gunstig strafverleden.

Derde en vierde beklaagde beschikken allebei over een blanco strafregister.

4.6.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen, maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

4.7.

Ter realisering van voormelde doelstellingen van de straftoemeting komt de hierna bepaalde geldboete in hoofde van elk der beklaagden passend voor.

De eerste en tweede beklaagden werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en er mag worden gehoopt dat zij zich niet meer aan dergelijke feiten zullen schuldig maken. Er kan dan ook telkens uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor een gedeelte van de opgelegde geldboete, zoals in het beschikkend gedeelte van dit vonnis nader bepaald.

Aan derde en vierde beklaagde kan, nu zij daartoe in de voorwaarden verkeren, de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging van de haar opgelegde geldboete worden verleend, zoals hierna bepaald. De aan voormelde beklaagden opgelegde straf gaat een geldboete van 120.000,00 euro niet te boven en zij werd tot op heden nog niet veroordeeld tot een geldboete van meer dan 24.000,00 euro.

4.8.

De misdrijven werden gepleegd deels voor en deels na 1 maart 2004, zodat elke geldboete, uitgedrukt in euro, met 45 opdecimen moet worden verhoogd overeenkomstig artikel 5 van het decreet van 7 december 2001 tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelegeving (B.S. 28 december 2001) en artikel 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet (B.S. 29 juli 2000), beide in werking getreden op 1 januari 2002.

De beklaagden dienen als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf te worden verplicht tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders die sedert 17 december 2005 € 25,00 bedraagt en dient vermeerderd te worden met 45 opdecimen tot **€ 137,50**, ongeacht de datum van het bewezen verklaarde feit; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Bij arrest nr. van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S. 2 februari 2009) werd het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens art. 91, 2° lid van dit koninklijk besluit bedraagt de vaste vergoeding € 25.

5. De herstellvordering

5.1.

Het college van burgermeester en schepenen van heeft, zoals hiervoor al aangegeven, een herstellvordering geformuleerd, gekoppeld aan een dwangsom van 200,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn (zie supra, punt 3.3.).

De herstellvordering komt er op neer dat de loods dient gesloopt te worden en dat de bouwplaats in haar vorige staat als tuinstrook bij de voorliggende woongebouwen wordt hersteld. Dit impliceert tevens dat de verhardingen, de opgeslagen en gestapelde bouwmaterialen, aannemersmaterieel, schroot en afval uit het landschappelijk waardevol agrarisch gebied worden verwijderd en dat het maaiveld in zijn oorspronkelijke toestand wordt hersteld als grasland (stukken 27-31, strafdossier).

De stedenbouwkundige inspecteur sloot zich hierbij aan (zie supra, punt 3.4.).

5.2.

Deze vordering is gesteund op artikel 149 Stedenbouwdecreet 1999, thans artikel 6.1.41 VCRO.

Voor de constructies vermeld in de tenlasteleggingen I.A.1, I.B.1 en

II.A, thans niet meer gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied , vormen de oprichtingsmisdrijven nog de toereikende grondslag voor de herstellvordering.

De plaats is nog niet in de vorige toestand hersteld en er is evenmin een regularisatie overeenkomstig een hiertoe verleende vergunning. Het door de herstellvorderende overheid gevorderd herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is dan ook nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van de bewezen misdrijven een einde te stellen.

5.3.

Met betrekking tot de herstellvordering stipuleert artikel 6.1.41, §1 VCRO: *“Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...)”*.

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 van de Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en rechtbanken geen gevolg mogen geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechtbank dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald dient de rechtbank na te gaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Wanneer vastgesteld wordt dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, moet de rechtbank deze vordering zonder gevolg laten. Het behoort de rechtbank evenwel niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.

In acht genomen de motieven aangehaald in de herstellvordering van 06 september 2004, waarin werd verwezen naar (1) het ongunstige advies van de Afdeling Water – AMINAL van 22 december 2003, (2) de

grote afmetingen van de loods bestemd voor opslag van bouwmaterialen en de ongepastheid ervan qua functie en vormgeving in een woongebied met landelijk karakter, (3) de strijdigheid van gewoonlijk gebruik, aanleggen of inrichten van een grond voor het stapelen en opslaan van bouwmaterialen, aannemersmaterieel, schroot en afval met de planbestemming en (4) de belangrijke overschrijding van de ruimtelijke draagkracht van het perceel, is de rechtbank van oordeel dat de vordering niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. Zij staat in verhouding tot de ernst van de overtreding. Verder wordt door de voormelde motieven van de herstellvordering door de herstellvorderende overheid aangetoond dat door het opleggen van een andere herstelmaatregel dan het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand de plaatselijke ordening kennelijk op onevenredige wijze zou worden geschaad.

Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand weegt op tegen de last die er voor de overtreders uit voortvloeit. Het bestuur heeft uit de correct beoordeelde feitelijke situatie de naar recht en redelijkheid verantwoorde conclusie getrokken. De vordering is niet kennelijk onredelijk. De herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat deze vordering werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet.

De rechtbank ziet dan ook geen redenen om de vordering tot herstel zonder gevolg te laten.

5.4.

Zowel het college van burgemeester en schepenen van
als de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderen de niet nakoming van het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom van 200,00 euro per dag vertraging.

Gelet op het lange talmen van de beklagden om tot het herstel over te gaan wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken

modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagden om hiertoe zelf over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagden reeds konden overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de, in acht genomen de aard van de wederrechtelijke constructie, ruime termijn welke hun thans hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis* laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

6. De burgerlijke vordering

6.1.

Op de terechtzitting van 09 februari 2009 legde de burgerlijke partij een nota neer ter toelichting van haar vordering. Door deze burgerlijke partij wordt een schadevergoeding van 3.000,00 euro gevorderd, bestaande uit de vermindering aan huurwaarde à rato van 50,00 euro per maand sedert 2003, meer vergoedende en gerechtelijke intresten, evenals het herstel van de plaats in de vorige toestand op straffe van een dwangsom van 200,00 euro per dag vertraging, alsook tot de gedingkosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 650,00 euro.

6.2.

Uit de voorliggende elementen blijkt dat de burgerlijke partij vermindering aan huurwaarde vordert met betrekking tot de woning gelegen te

Bij haar verklaring van 08 mei 2006, vervat in het proces-verbaal met nr. van 12/04/2006 werd als adres van de burgerlijke partij nochtans vermeld (stuk 69 strafdossier).

Uit een getuigschrift van woonst blijkt dat de burgerlijke partij sedert 17 december 1999 ingeschreven was te en slechts vanaf 29 januari 2007 haar domicilie had in de woning gelegen te

(zie het stuk gevoegd aan het verzoekschrift tot de heropening van de debatten).

6.3.

De burgerlijke partij verduidelijkt dat ze inderdaad in de periode dat ze werkzaam was bij de Raad van de Europese Unie een tweede verblijf had te _____ en zich daar om praktische/fiscale redenen heeft laten domiciliëren. Ze benadrukte echter dat ze na haar werk en tijdens de weekends zoveel als mogelijk in haar woning in de _____ verbleef. Ze voegde eraan toe dat ze, sedert ze stopte met werken, zich opnieuw heeft laten domiciliëren op het adres te _____

Ter staving van haar relaas brengt de burgerlijke partij telefoonfacturen voor de periode van 2005-2007 en facturen van het elektriciteitsverbruik voor de periode van 2003-2007 naar voor. Daarbij dient evenwel opgemerkt dat deze kosten in grote mate kunnen verklaard worden door het constante verblijf van haar meerderjarige zoon op het adres te _____ zoals de verdediging zelf erkende (zie stuk 5 stukkenbundel burgerlijke partij).

6.4.

Hoe dan ook is de rechtbank van oordeel dat in de gegeven omstandigheden een causaal verband tussen de bewezen verklaarde feiten en een zekere schade in hoofde van deze burgerlijke partij, bestaande uit overlast en hinder ingevolge de bewezen verklaarde inbreuken, is aangetoond, zodat de beklaagden principieel schadevergoeding zijn verschuldigd.

Nopens de omvang van de geleden schade blijft de burgerlijke partij evenwel in gebreke deze concreet te begroten en te staven met stukken.

Er wordt geen bewijs van enig verlies aan huurwaarde geleverd. Er wordt evenmin een huurcontract naar voor gebracht. Tot slot wordt ook niet bewezen dat de burgerlijke partij in de toekomst ingevolge de bewezen verklaarde misdrijven slechts een lagere huurprijs zal kunnen vragen.

Bij gebreke aan concrete stavingsstukken kent de rechtbank een provisionele schadevergoeding van 1,00 euro toe. Het meer gevorderde dient vooralsnog als ongegrond te worden afgewezen.

6.5.

De rechtbank kent vooralsnog geen rechtsplegingsvergoeding aan de burgerlijke partij toe, nu het tussen te komen vonnis ten opzichte van de burgerlijke partij nog niet als een eindvonnis kan aangezien worden (cfr. art 1017 Ger.W.).

Gezien de hierna vermelde artikelen :

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 3, 4 V.T., 162, 179, 182, 184, **185**, 189, 190, 190ter, 191, 194, 195;

Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, art. 1;

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 44, 45, 50, 66, 100;

Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art 29 en het koninklijk besluit van 18 december 1986 betreffende de commissie voor hulp van slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, art. 58;

Wet van 18.4.1978, art. 3 en 4.

Artikel 1385bis en 1385ter Ger. Wb.

Wet van 29 juni 1969, art. 1, 8 en 14.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOENDE OP TEGENSpraak

Strafrechterlijk

Ontslaat de eerste, tweede, derde en vierde beklagde van rechtsvervolgving voor de tenlasteleggingen I.A.2 en I.B.2 en II.B;

VERKLAART de eerste beklagde tweede beklagde
derde beklagde

en vierde beklagde

schuldig aan de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen I.A.1, I.B.1.

II.A, III, IV.A en IV.B.;

Toepassing makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek;

VEROORDEELT elke beklaagde voor de tenlasteleggingen I.A.1, I.B.1, II.A, III, IV.A en IV.B samen tot **EEN GELDBOETE VAN 2.000,00 euro**, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op 11.000 euro.

VERLEENT in hoofde van elke beklaagde telkens gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging gedurende een termijn van drie jaar voor een gedeelte groot 1.750,00 euro, verhoogd met 45 opdecimen van de geldboete van 2.000,00 euro, verhoogd met 45 opdecimen;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de eerste en tweede beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van telkens 90 dagen, waarvan telkens 82 dagen slaan op het gedeelte met uitstel;

BEVEELT aan de eerste, tweede, derde en vierde beklaagde over te gaan tot **herstel van de plaats** te   nader vermeld in de dagvaarding, perceel gelegen te   eigendom van   **in de oorspronkelijke toestand** binnen een termijn van achttien maanden, te rekenen vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden, dit door (1) de loods te slopen, (2) de bouwplaats in haar vorige staat als tuinstrook bij de voorliggende woongebouwen te herstellen, (3) de verhardingen, de opgeslagen en gestapelde bouwmaterialen, aannemersmaterieel, schroot en afval uit het landschappelijk waardevol agrarisch gebied te verwijderen en (4) het maaiveld in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen als grasland.

BEVEELT voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van   ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO;

ZEGT voor recht dat op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van   door elke veroordeelde een dwangsom zal worden

verbeurd van 50,00 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van achttien maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden;

SPREEKT voor de beklaagden de verplichting uit om **elk EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 45 deciemmen verhoogd, 137,50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

LEGT de veroordeelden **ELK** bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **25 euro** overeenkomstig artikel 91.2^{de} lid van het K.B. d.d. 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 30.12.1950, 9095)

1. zoals vervangen door artikel 1 van het K.B. d.d. 29.07.1992 (B.S. 31.07.1992, 17249)

2. en gewijzigd door artikel 1 van het K.B. d.d. 23.12.1993 (B.S. 31.12.1993, 29318)

3. en gewijzigd door artikel 1 van het K.B. d.d. 11.12.2001 (B.S. 22.12.2001, 44791),

dat terug van toepassing is nu de opheffingsbepaling van het K.B. d.d. 28.12.1950, zoals voorzien door artikel 98 van het K.B. d.d. 27.04.2007, ingevolge de vernietiging ervan door de Raad van State op 17.12.2008 onbestaande is geworden.

VEROORDEELT de beklaagden solidair tot de gerechtskosten aan de zijde van het openbaar ministerie begroot op 230,83 euro.

Burgerlijk

VEROORDEELT de eerste beklaagde tweede beklaagde
derde beklaagde

en vierde beklaagde

solidair om **aan de burgerlijke partij**

een provisionele schadevergoeding van 1,00 euro te betalen; wijst het meer gevorderde vooralsnog af als ongegrond;

Houdt de burgerlijke belangen, overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering,

zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005), ambtshalve aan;

Aldus uitgesproken in openbare en buitengewone terechtzitting van
twee april tweeduizend en tien.;

Aanwezig:

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;

substituut-procureur des Konings;

griffier: